

בתי המשפט

עא 003475/05

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו

16/10/2006

תאריך:

כב' השופטת שרה דותן

בפני:

1. אורני צח

בעניין:

2. צח אורני- שירות מכירה וייצור מאזניים בע"מ

3. מאזני גשר בע"מ

4. א. בלדן ואחזקות בע"מ

5. ראובן אורני

המערערים

נגד

1. החברה המרכזית לשקילה בע"מ

2. מכאל גרוס

3. גרוס גבראל

4. יוסף קצב

5. תבנית אמרלד שירותי מימון בע"מ

6. בלינש אחזקות בע"מ

המשיבים

פסק-דין

ערעור זה מופנה כנגד החלטתו של כב' הרשם שמואל ברוך מיום 16.11.05 (בש"א 11662/05 בת.א. 1661/00), לפיה נדחתה בקשת המערערים למחיקת חלקים מכתב תביעה שהגישו המשיבים, בשל קיומו של "השתק פלוגתא".

הרקע העובדתי

בין המערערים 1-2 למשיב 2, מר מיכאל גרוס, נכרת בשנת 1994 הסכם לשיתוף פעולה מסחרי, שבגדרו הוקמה על ידי הצדדים החברה המרכזית לשקילה בע"מ. לימים עלו יחסי השותפים על שרטון והחבילה התפרקה בשנת 1999.

מאז מתנהלים בין הצדדים הליכים בבתי משפט שונים. ההליכים הרלבנטיים לענייננו הם ת.א. 11608/00 של בית משפט השלום בנתניה שפסק הדין בו ניתן בתאריך 4.4.05 (להלן: "התביעה הראשונה"), ות.א. 1661/00 של בית משפט זה (להלן: "התביעה השניה").

התביעה הראשונה הוגשה על ידי מר צח אורני וחברה בשליטתו צח אורני-שרות מכירה וייצור מאזניים בע"מ (להלן: "אורני") נגד משטרת ישראל והחברה המרכזית לשקילה בע"מ (להלן: "החברה המרכזית").

עילתה של תביעה זו השבת פריטים שונים הקשורים לעיסוקם של הצדדים שנתפסו על ידי משטרת ישראל בהמשך לתלונה שהגישה החברה המרכזית על גנבתם.

על פי הנטען על ידי אורני בתביעה הראשונה, הפריטים אשר חלקם נתפסו במשרדה וחלקם אצל לקוחותיה, שייכים לה, ועל כן על המשטרה להשיב לה את התפוסים.

מנגד טענה החברה המרכזית כי הפריטים נשוא התביעה שייכים לה.

בפסק דינה המפורט והמנומק התייחסה כב' השופטת יעל קלוגמן לכל טענות הצדדים, ככל שהן נוגעות לפריטים שהשבתם נדרשה וממצאיה מעוגנים בראיות שהובאו בפניה, תוך הכרעה בין גרסאות הצדדים.

במקביל הוגשה על ידי החברה המרכזית, מיכאל גרוס ואחרים תביעה רחבת היקף לבית משפט זה שעילתה הפרות נטענות של הסכם השיתוף, גנבה, שימוש שלא כדין בסודות מסחריים ועוד.

הבקשה נשוא הדין שבפני הוגשה לאחר שכב' השופטת קלוגמן הכריעה בתביעה הראשונה וקבעה כי הפריטים הנטענים (למעט מתמרים) אכן שייכים לאורני.

על פי הנתען בבקשה ובערעור, הכרעת בית המשפט במחלוקות השונות מקימה ביחסים בין הצדדים השתק פלוגתא ומונעת מהתובעים דכאן לשוב ולהעלות טענות עובדתיות שנדונו והוכרעו.

בהחלטתו הדוחה את הבקשה קבע כב' הרשם ברוך כי המחלוקות נשוא ההליך הראשון אינן חלק מההליך הנוכחי, מכיוון שמדובר היה בהליך ממוקד שעסק ברכיבים ספציפיים שנתפסו אגב חיפוש שנערך בעקבות תלונה של החברה המרכזית.

עוד מציין כב' הרשם את השוני בין עילות התביעה המונע אפשרות להשוואה ביניהן.

המערערת חולקת על מסקנה זו וסבורה כי היה על כב' הרשם להתייחס לטענה, לפיה קיים השתק פלוגתא הנובע מהכרעת בית המשפט בחלק מהמחלוקות, כפי שנקבע על ידי כב' השופטת אסתר חיות בת.א. 1313/93 של בית משפט זה.

דיון

מקובלת עלי השקפת המערערת לפיה גם הליכים שעילותיהם שונות עשויים להקים מחסום דיוני של השתק פלוגתא, וכי המסקנה לפיה פסק הדין הראשון אינו מתייחס לאותן עילות, ולכן אינו מהווה השתק עילה, אינה מונעת בחינת הטענה לקיומו של השתק פלוגתא.

לנוכח מורכבות הטענות וריבוי העובדות התבקשו הצדדים להתייחס לפלוגתאות הספציפיות אשר לגביהן נטען כי הוכרעו בפסק הדין הראשון.

בחנתי את הטבלה שנערכה על ידי ב"כ המערערים תוך השוואה בין כתבי הטענות בתביעה השנייה להכרעות כב' השופטת קלוגמן בפסק הדין, והגעתי למסקנה כי למעט סוגיה אחת שההכרעה בה מהווה השתק פלוגתא, יתר הנושאים אין בהם כדי להשליך על ענייננו.

ב"כ המערערים טוען כי כב' השופטת קלוגמן הכריעה במחלוקת לענין גנבת רכוש התובעת אשר מהווה אחת מעילות התביעה בתביעה השנייה. אין דעתי כדעתו.

בפסק הדין הראשון נקבעו ממצאים המתייחסים לפריטים ספציפיים שנתפסו, כאמור, על ידי המשטרה במשרדה של המערערת ואצל לקוחות. הממצאים העובדתיים מתייחסים

לראיות הקשורות לפריטים אלה בלבד, ואין הם מכריעים במחלוקת הרחבה יותר כפי שפורטה בסעיף 13 לכתב התביעה השני.

באשר לתכנון ואיפיון מחשבי השקילה, נקבע על ידי כב' השופטת קלוגמן בעמ' 6 לפסק דינה כי: **"לא נסתרה טענתה של אורני, כי מחשבי השקילה, שנתפסו ברשותה, יוצרו על ידה ושייכים לה"** (ההדגשה שלי - ש.ד.), דהיינו ההכרעה מתייחסת אך ורק למחשבים שנתפסו בחזקתה של אורני, הא ותו לא.

בסעיפים 6.3 ו- 6.11 לכתב התביעה השני נטען על ידי החברה המרכזית כי עובר להתקשרות בין הצדדים היתה אורני בית עסק קטן שעסק בעיקר במתן שירותים למאזניים ופעילויותיה התרחבו בעקבות ההתקשרות העסקית.

במבוא לפסק הדין מתייחסת כב' השופטת קלוגמן לעיסוקיהם של הצדדים, אולם מדובר באמרת אגב שנועדה להבהיר את הרקע למחלוקות ואין בה קביעת ממצאים באשר להיקף פעילותו של צד זה או אחר.

ההכרעה בשאלת נסיונם של הצדדים וכישוריהם, כמו גם היקף פעילותם הקודם, לא היתה דרושה לצורך ההכרעה במחלוקות ביחס לפריטים שנתפסו כמתואר לעיל. ולפיכך, אין ב"ממצאים" אלה כדי להקים השתק פלוגתא.

שאלת נסיבות התקנתם של מאזניים אצל לקוחות אכן נדונה בפסק הדין הראשון. אולם, אין בפסק הדין כל התייחסות למספר הלקוחות אצלם הותקנו מאזניים לאחר פירוק השותפות, והדיון מתמקד בשני לקוחות מסוימים אשר בחזקתם נתפסו פרטי רכוש.

שונה המצב ככל שהוא נוגע לקניין הרוחני והידע במיזם המשותף.

בסוגיה זו הכריעה כב' השופטת קלוגמן וקבעה כי **"החברה המרכזית לא הראתה כי יש לה זכויות קניין רוחני במחשבי השקילה"**.

עוד נקבע כי הטענה לפיה הידע במיזם המשותף הובא על ידי החברה המרכזית מחברת ווסטבן לא הוכחה כלל.

קביעות פוזיטיביות אלה חורגות מהמסגרת המצומצמת של ההליך הראשון ומקימות השתק פלוגתא גם בהליך השני.

אשר על כן החלטתי לקבל באופן חלקי את הערעור, ואני קובעת כי המשיבה 1 ומיכאל גרוס מנועים מלטעון בהליך השני טענות הסותרות את הקביעות המתייחסות לקניין הרוחני במחשבי השקילה, או כי הידע במיזם המשותף הובא על ידי החברה המרכזית.

המשיבים האחרים לא היו צד להליך הראשון ולא הוכח כי מי מן המתדיינים בו היה שלוחם או פעל בשמם ומטעמם. לפיכך, אין בקביעה זו כדי לחייבם.

יתר חלקי הערעור נדחים.

בנסיבות הענין, אין אני עושה צו להוצאות.

ניתן היום כ"ד בתשרי, תשס"ז (16 באוקטובר 2006) במעמד הצדדים.

שרה דותן, שופטת